

at tilveiebringe et saadant Museum. Og hvad indkom der fra de nævnte ærede Mænd og den store Klasse i Samfundet, den rigeste Klasse, som man maa antage interesserede sig derfor? Der indkom omtrent Intet, nogle hundrede Kroner, og paa dette Grundlag som man og bad Regjeringen og Rigsdag om at tage sig af Sagen og hjælpe Komiteen til at udføre den Tante, som den ikke havde kunnet faae Jolk til at hjælpe til ved. Jeg skal kun bemærke, at en Komite, der har grebet saa feil paa Sagen, og som saa lidt har kunnet sætte de Kræfter i Bevægelse, som den maatte antages at repræsentere, egentlig ikke kan have Krav paa at lede en saadan Sag, og vi kunne heller ikke erkjende det for rigtigt fra Statens Side, at der virkelig oprettes et Jolkemuseum paa en saadan Komites Begne og under dens Ledelse. Naar Mænd, hvis hele Betydning ligger i deres Hartkorn eller i deres Penge, indhyder til et saadant Foretagende, maa de skaffe Penge, og naar de saa have skaffet en betydelig Sum, og det ikke er tilstrækkeligt, er det fuldkommen i sin Orden at komme til Rigsdagen og bede om Tilskud. I den nævnte Komite er der i Virkeligheden ikke mere end maaste de to Mænd, som den ærede Taler fra Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goss) nævnte ved Navn, som have nogen Betydning for Sagen, de Øvrige, ja de ere Direktører for Jolkemuseet, men deres Virksomhed kjendes ikke, spores ikke og har i alt Fald ikke givet sig tilkjende i det, hvori den burde have givet sig tilkjende, nemlig i at skaffe Penge. Det gjør, at vi komme til at staa noget anderledes til Sagen. Er det Statens Opgave at handle, hver Gang en Komite har dannet sig og siger: vi kunne Intet skaffe dertil, men det er et udmærket Formaal, giv os Penge, lever os alle de Penge, vi behøve, saa skal Sagen blive udført? Er det Statens Opgave at fremme Sagen paa den Maade? Nei, naar Staten skal oprette et Jolkemuseum, bliver det Statens Sag at gjøre det, og saa maa Staten engagere de Mænd, den har Brug for, dertil, men de øvrige, som have tilbudt deres Navn og ikke gjort Gavn, maa sthydes til Side. Nu nævnte det ærede Medlem, at det var vigtigt for et Jolkemuseum for at kunne faae det Omfang og den Betydning, det skulde have, at det baade fik flere Penge til Indkjøb og Penge til at aabne sine Galler for Publikum, og deri kan jeg give det ærede Medlem Ret. Det vil altsaa, antager jeg, være Gjenstand for Overveielse fra Repræsentationens Side, naar Sagen kommer til at foreligge i en anden Form, naar overhovedet den Komite er traadt

tilbage, som Intet har kunnet udrette, paa enkelte Mænd nær, hvorledes, og til hvem og under hvilken Form Staten da vil medvirke dertil. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at det er vigtigt, for at Diemedet skal kunne fremmes, at et saadant Museum aabnes for Publikum. Først derigjennem kan det gjøre Nytte og først derigjennem vækkes Interessen i videre Kredse, end det hidtil har kunnet ske. Men naar det ærede Medlem nu mente, at man havde Udfigt til at faae saa udmærkede Udstillingslokaler, da maa jeg, efter hvad jeg har set til Planen til disse Udstillingslokaler i Finantsudvalget, sige, at de ere meget tarvelige. Naar man nu veed, at det Lokale, der hidtil er overladt Komiteen for Jolkemuseet, er Loftet over Trinitatis Kirke, da paatrænger sig umiddelbart det Spørgsmaal, hvorfor Jolkemuseet ikke kunde faae saavel til sine forberedende Arbejder som maaste ogsaa til blivende Lokale det Rum, som ligger under Loftet, mellem Loftet og Kirken, og hvor Universitetsbibliotheket tidligere havde sin Plads. Efter hvad jeg har hørt, er dette Rum overladt til en Boghandler, om med eller uden Afgift, veed jeg ikke, men der haves nok ikke videre offentlig Brug for det for Diebliffet. Det er vel bekiendt, at Marsagen til, at Universitetsbibliotheket maatte flytte dertil, var dels Mangel paa Plads, dels ogsaa, at den store Bogsamling havde en for stor Vægt til, at Kirkens Hvalvinger kunde bære den, efterhaanden som den blev større og større. Et saadant Jolkemuseum vil ikke have en saadan Vægt, at der kan blive Tale derom, og jeg kan ikke tro Andet end, at, hvis Staten vilde tage sig af denne Sag, var det et Lokale, om hvilket det i alt Fald burde tages under Overveielse, hvorvidt det kunde overlades til Jolkemuseet. Det vilde komme til at ligge midt i Kjøbenhavn. Jeg tror ved denne Hensigt at vise min Interesse for Sagen, men jeg maa paa den anden Side rigtignok sige, at det kan ikke være Statens Opgave at bekoste hele Udgiften til et saadant Museum, naar det er i en privat Komites Hænder, som Intet har kunnet gjøre for det i pekuniær Henseende.

Goss: Med Hensyn til den sidste ærede Talers Bemærkninger er der blot to Ting, jeg vil sige, nemlig, at det naturligtvis ikke er Meningen, at Staten skulde understøtte en Komite, men at Staten skulde paatage sig at understøtte Diemedet, og Diemedet betragter jeg som et vigtigt Statsformaal, og dernæst, at denne Komite selvfølgelig, saaledes som alle Udtaleser fra denne vidne